

ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ ΑΓΡΙΩΝ ΛΑΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΙ

('Από τὸ βιβλίον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σβάν "Εντυν")

ΟΙ ἰθαγενεῖς τοῦ Μεξικῶ, οἱ ὁποῖοι διατελοῦν ἀκόμα σὲ ἡμιαγρία κτιστάσει, πιστεύουν σ' ἕνα πλῆθος προλήψεων, ἡ ἑποῦ εἶνε τόσο βαθεῖα φηζομένεσ με σα τοῦσ, ὥστε μὲ κινένα μέσο δέν μποροῦν γὰ ἐξαιλιφθοῦν.

"Ὅταν ἡ ζ. ἐνοκήρη μεταξὺ τοῦσ κινεῖα ἐπιδημία, ἀντι νὰ καταφύγουν στοῦσ γατοῦσ, πληθαῖν στοῦσ μύγους τουσ κιν. διὰ μέσου αὐτῶν, φοροῖν τὰ πνεῦματα γὰ νὰ τοῦσ ἐποδίζουν τὸν αἰτιο τοῦ κακοῦ.

Τὰ πνεῦματα τότε ὄρῳν σὲνθῶσ ἕνα πρόσωπο μέσο ἀτ' τῆ φιλῆ, τὸ ὁποῖο σὲλλωδάνετα ἀμέσῶσ, καταδικάζετα ἀναπολόγητο σὲ θάνατο καὶ σὲποῖνετα τὴν ἰδια μέσο μὲ πινηρητικὴ τελετῆ. "Ἐτα οἱ Μεξικανοὶ πιστεύου, διὰ ἡ ἐπιδημία θὰ ἐξαιλιφθῆ.

"Ἀν ὅμοσ ἡ ἀρρώστεια ἐξαιλοῦνεται νὰ θεοφῆ καὶ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ φανταστικοῦ... ἰδιωτῶν της, τότε σὲλλωδάνοντα οἱ ἀκίριο τοῦ νεκροῦ, οἱ γονεῖσ της, οἱ ἀδελφοὶ του, τὰ παιδιὰ του καὶ ἰσοβάλλοντα καὶ αὐτοὶ στήν ἰδια τιμορία.

"Ἀν, παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἐπιδημία ἐξαιλοῦνεται νὰ ἰφρῆσταται, οἱ μύγοι ἀναφῆρῶν νέσ θήματα καὶ αὐτοὶ γίνετα μὲχοῦσ ὄτου ἐκλείρη ἐντέλωσ ἡ ἀσθένεια.

***

Τὰ ἰδια καὶ χειρότερα συμβαῖνουν στίσ Ἰνδῖεσ, καὶ μάλλιστα στίσ μακρινέσ διασπορῆσ περιφῆρεῖσ του, ἐκεῖ δηλαδῆ ὄπου οἱ ἰθαγενεῖσ ζοῦν ἀνεξάρτητο καὶ δέν φοβοῦντα νὰ πάθουν τίποτε ἀτ' τὴν Ἀγγλικὴ ἐξουσία.

"Υπόχοη μάλιστα ἐκεῖ μὴ φιλῆ, ἡ φιλῆ τοῦ Ζία, ἡ ὁποῖα διατρεφῆ μέσα σὲ μὴ σπῆμα ἕνα τεράστιο φεῖδι ποῦ διασπῆρετα σὲχῶν ἀποκλειστικὰ μὲ ἀνδρῶπινεσ σώμασ.

Τὸ φεῖδι αὐτὸ θεωρεῖτα ἰερό, προστάτησ τροποῦν τὰ τῆσ φιλῆσ. ἡ εἰσοδοσ δὲ τῆσ σπῆμασ, τὸν φιλῆτασ διακοῦσ ἀπὸ ἕνα φροῦδο.

Κάθε φορὰ ποῦ τὸ θῆριο θὰ πενήσ καὶ θὰ βῆ στήν εἰσοδο τῆσ σπῆμασ, πιστεύετα ὅτι εἶνε σημεῖον συμφερῶν γὰ τὸν τόπο καὶ γ' αὐτὸ προέτη νὰ ἐξαιλοῦθῆ καταλλῆλωσ.

Καὶ τὸ μόνο μέσο ἐξαιλοῦσῶσ εἶνε νὰ τοῦ προσφέρουν ἕνα μικρὸ παιδί, μὲ τὸ ὁποῖο ἐξοικονομεῖτα γὰ κἰμλοπο κωρο, μὲχοῦσ ὄπου πενήσ πῆλ καὶ ἐπαναληφθοῦν ἐκ νέου τὰ ἰδια.

"Υπόχοη μάλιστα μητέρεσ ποῦ μέσα στήν ἔξωρη τοῦ θρησκοντιοῦ φαντασμοῦ τοῦσ, δέν διατάζου νὰ πάθουν τὰ παιδιὰ τουσ καὶ νὰ τὰ πᾶνε μόνεσ τουσ στή σπῆμα τοῦ πενησμένου δροῦζου, ἀφῖνοντάσ τα ἐκεῖ μὲ τὰ ἰδια τοῦσ τὰ χέρια!

"Ἀν ὅμοσ δέν βορεθῆ μητέρα ποῦ νὰ θέλησ ἡ ἐποδῆθῆ οἰκοδομῆλωσ σ' αὐτῆ τὴν ὁδῆρη θῆσῆ, τότε οἱ γροντοῦτεροὶ τῆσ φιλῆσ συγκεντροῦνουντα καὶ οἰχῶν κἰρη γὰ νὰ ἰδοῦν σὲ ποῦ ἀτ' ὄλεσ τῆσ μητέρεσ θὰ πῆσ ὁ λαγοῦσ νὰ προσφέρῆ τὸ παιδί της σὲ φεῖδι. Τότε ἡ... τεκοῦσ, θέλοντασ καὶ μῆ, παῖνε τὸ παιδί της, διενδῶνετα στή σπῆμα τοῦ θῆριου καὶ τὸ τοποθεῖτα κοντὰ στήν τριπὰ τῆσ εἰσοδοῦ.

Κατόπιν ἀποφῆρετα παρῶμερα, κοντὰ στοῦσ ἰδιωτικῆσ περιπάθεισ

— Τίποτε, Ὑπέφερα ποῦ πονώσεσ... ἀπάντησε. Ἀλλῆθεια, Εἰρήνη, προέτη νὰ μὲ συγχωρήσεσ. Τὸ γόρῆμα...

— Ποῖο γόρῆμα; ὀφῆρε ἐκείνη παραρημένη.

— "Ἠούχασε, σὲ ἰκετεύου... Τὸ γόρῆμα ποῦ μοῦ ἐγχοφῆσ — γιὰτῆ ἔξερω ὅτι τὸ γόρῆμασ σὲ μένα — τὸ βοῆμα πεσμένο σὲ χυλί. Καὶ χορῆσ νὰ τὸ κιντέλωσ ἡ νὰ τὸ διαβάσω, τὸ γόρῆμα στή φωτιά. Συγχωρήσε μὲ, ἀγαπητῆ μου, γ' αὐτὸ ποῦ ἔκανα... Χτέσ ἦσουν ἀρρωστοὶ, δέν ἦσουν κινῆ τὸ ἑαυτοῦ σου... Ἀγχοῦτερα σάν γινεσ ἐντέλωσ καλά, θὰ μοῦ πῆσ μόνη σου τί ἐγχοφῆσ...

— Τὸ ἔροιξε στή φωτιά! ἐπανέλαθε ἡ Εἰρήνη ἀνακουσμένη.

Καὶ ἀμέσῶσ πῆρε τὸ παιδί στήν ἀγκυάλῆ της καὶ ἄρχισε νὰ τὸ κιντάσῆ.

Κατόπιν, ἔξωρηκῆσ, σάν νᾶξε κινῆρεται ἀπὸ μὴ ἀπερῶντη τρηπεροσῆτα τοῦσ τὸν πατέρα του, τὸν ἔπασσε ἀτ' τὸ λαμοῦ μὲ τὸ χέρι της καὶ τὸν τράδησε κοντὰ τῆσ τρηπεροσῆ.

Ὁ Σέργιος Νικολάεβιτς ἀκοῦγε τώρα καθαρὰ τὸ καρδιοχτύπι της, καταλάβαινε ὅτι ἡ γυναῖκα ἰσχυροῦσε ποῦ ὀριστικὰ στή μητέρα καὶ ἦσαν ἐπιχοκονομῶσ...

λοῦσ Ἰνδοῦσ, καὶ περῶμενε μὲσοῦ τουσ γὰ νὰ ἰδοῦ τὸ ἀποτέλεσμα.

"Ὅταν ἐπὶ τέλοσ βῆ ἀτ' τὴν κῆρη τοῦ τὸ φεῖδι καὶ παρῶλαθῆ τῆ λεία του, τότε οἱ ἰθαγενεῖσ ἀφῖνον μὴ χαροῦμενη κινῆρη ἀλλοαγμοῦ.

Σηροῦνουντα ὄλοσ ἐπᾶνο, πᾶνοντα ἀτ' τὰ χέρια καὶ στήνον χοροῦ, ὁ ὁποῖοσ ἐξαιλοῦνεται μὲχοῦ τῆσ ὄσοσῶσ τοῦ ἡλίου, ὄποτε ἐπιστροῦνουν στίσ κατοῖκεσ του, βέβαια ὅτι ἐξελῆρησαν τὸ κῆρη τουσ καὶ ὅτι ἐξελῆσαν τὸν φοβεροῦ δροῦζοτα.

***

Παρόμοιο ἔθιμο ἐπιχοροῦσε μὲχοῦ ποῦ ὄλιγον ἐτῶν καὶ στήν περιφέρεια Γαλοῦρεῖτα τοῦ Μεξικῶ, ὄπου ἐπῆσο ἰδιωχοῦ ἕνα τεράστιο φεῖδι, τὸ ὁποῖο ἐθεορεῖτο ἰερό ἀτ' τῆ φιλῆ.

Τὸ φεῖδι αὐτὸ ἦταν πραγματικῶσ Μινῶτικῶσ, γιὰτῆ ἐπροδοῦετο ταχτικὰ μὲ ἀνδρῶπινεσ, οἱ ὁποῖοι συγκεντροῦσαν ζωντανὰ μέσα στήν τριπὰ του καὶ κατεροδοῦζῶνουνταν.

Ὁ πρόποσ αὐτοῦ τῆσ προδοῦτικῶσ συγκεῖθη ἀπὸ δεκάδεσ ἐτῶν, γιὰτῆ ἐπιστεῦτο ποῦσ ὄταν τὸ θῆριο ἔβῆνε ἀπὸ τῆ φιλῆ, ἡ φιλῆ θὰ καταστρεφῆται καὶ θὰ ἰσοδοῦνουντα στοῦσ ἐχθροῦσ της!

Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμοσ ἦταν ὅτι, λόγω τῶν πολλῶν θῆατοῦ, ὁ ἀρῶμοσ τοῦ πληθῶμοῦ τῆσ ὄλοσῶσ καὶ λιγοῦστεσ, μὲχοῦσ ὄπου περῶσῆσθε σὲ μῆσο καὶ κῶλο τότε στασιῆρε ἡ προδοσῆτα τοῦ φεῖδιοῦ!

Ἄλλῆ καὶ ἐκεῖ, ὄπου δέν προσφέρου ζωντανὰ θῆματα στὰ φεῖδα, οἱ Ἰνδοὶ τὰ σέποντα ἐξαιρετικὰ καὶ τὰ ἰσολῆπαντα περῶσῆσθε ἀτ' ἡ τὰ ζῶα.

Τὰ περῶσῆσθῶτα παντοῦ ὄπου τὰ βροῖουνα καὶ θεοροῦν φοβεροῦ ἀμῆρητῆ τουσ νὰ σποῦσῶσ ἕνα φεῖδι.

Υπόχοη μάλιστα Ἰνδοὶ, οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἐπαγγελλετα καὶ σὲλλῶνουν τὰ φεῖδια καὶ νὰ τὰ γοητεῖνουν, ἀπαγγέλλοντασ θρησκοντικῆσ προσεῖχεσ καὶ μόνοντα τραγοῖδια.

"Ἐτα τὰ φεῖδια σῆμα—σῆμα γίνετα ἀνῆματα γὰ τοῦσ κυρίωσ του, τοῦσ ἐποκομῶμενεσ γόητασ, οἱ ὁποῖοι τὰ περιφῆρῶν στίσ διασπορῆσ γοητεῖσ καὶ τὰ ἐπιδοῦνουν στόν κόσμο ὡσ ἀξιοπερῶρο θῆματα.

Μεροῖο ἀτ' αὐτοῦσ τὰ ζῶωνων γῶρη ἀτ' τῆ μῆση τουσ καὶ περιφῆρῶντα ἀπὸ χοροῦ σὲ χοροῦ, διατρεφῶντασ τὴν τρομακτικῆ τουσ αὐτῆ ζῶη, ἡ ὁποῖα σποῖσ ἰδιωσ δέν κἰνετα πᾶν κἰμητῆ ἐντύπῶσ.

Ἄλλοι πᾶν χοροῦν, βιβῆμενα σ' ἕνα εἶδοσ θρησκοντικῶσ παρῶσῆμοῦ, κροῦντασ τὰ φεῖδια στὰ χέρια τουσ ἡ ἔχοντάσ τὰ κροῦμενα ἀτ' τὸ λαμοῦ τουσ!

Τὰ φεῖδια, προτοῦ ὄλοσῶ γινῆσῶνουν καλά, διαγῶνουν κἰποτε στήν ὄρη τοῦσ γόητασ, καὶ ἐπειδῆ τὰ περῶσῆσθῶτα εἶνε ἰσοδῶα, ἡ πόχοη ὀφθοσ νὰ τοῦσ δηλητηρησῶν.

Οἱ ἰθαγενεῖσ ὅμοσ τὸν Ἰνδοῦν ἐξῆρῶν ἕνα φῶμενο, τὸ ὁποῖο γαροῦνε ἀσφαλῶσ τὰ διαγῶματα τὸν φεῖδιον καὶ προφῶλαστα τὸν ἀνθρωπο ἀπὸ κάθε κἰνῆδο.

Τὸ φῶμασ αὐτὸ δέν εἶνε γνωστοῦ. Τὸ ἔξερε μόνῶκα ἕνα ἀτ' ὄλη τῆ φιλῆ, ὁ ὄχορηγῶσ τὸν μῶγοσ, ὁ ὁποῖοσ ἐταν προέτη νὰ πῆθῆν τὸ ἀνακῶνῶνε σὲ γιλο του καὶ ἔτα μεταδιδεῖτα στὰ μέλη τῆσ οἰκογενεῖασ του ἀπὸ πατέρα σὲ γιλο.

Τὸ κακοῦ ὅμοσ εἶνε, ὅτι δέν χρησοῦνουντο τὸ σποῖρηο αὐτὸ φῶμασ, παρῶ μόνον ὄταν ἔχει διαγῶθεῖ ἀπὸ φεῖδι ἀνθρωποσ τῆσ φιλῆσ του.

Στοῦσ λεκοῦσ ἡ στοῦσ ἀνδρῶπινεσ ἔξῆρῶν φυλοῦ ἀπαγοῦρετα ἀντηροσῆτα ἡ χοῖρεσ του, γιὰτῆ πιστεύετα ὅτι τότε θὰ γῆσῆ τὸ φῶμασ τῆ δύναμῆ του!

***

Σχετικὸ μὲ ὄσα γόρῆμασ στήν ὄρη τοῦ κἰμητικοῦ αὐτοῦ, εἶνε καὶ τὸ παρακάτω, ποῦ συνέθη στήν Ἀριζὶνα τὸν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. "Ἐνασ γατοῦσ τῆσ περιφῆρεῖασ αὐτῆσ, ἐπειδῆ εἶχε ἐνοκῶμε ἐπιδημία σ' ἕνα χοροῦ ἐρυθροδερμῶν, συμβούλεσε τοῦσ κατοῖκεσ τοῦ νὰ θυσῶσῶν ἀκόμα σῆμαπολιτικά τουσ, ὀνομαζομένην Ἰοσηφῆνα Ἀντόν, τὴν ὁποῖα θεοροῦσε ὡσ αἰτία τοῦ κακοῦ!

Πράγματι, οἱ ἐρυθροδερμοὶ συνέλαβῶν τῆ δυσσταχυμένην γυναῖκα, τὴν ὄδηγησαν σ' ἕνα δῶσο καὶ ἐκεῖ τὴν σποῦσῶσαν, προσφερόντάσ τὴν ὡσ θυσῆα στὰ ἐξαγοῦσῶμενα πνεῦματα.

Ἰνδοὶ Γόησ "Οφροῦν